

Svartedauen

Det var en vakker dag i januar, året var 1349 i Bjergvin. Åke var 12 år gammel og levde med moren, faren og lillebroren. Hun og lillebroren skulle ut for å kjøpe brød hos bakeren. Åke sin familie var fattig, men Åke hadde funnet penger på bakken for noen dager siden, og det ville familien feire.

Åke og lillebroren gikk forbi kysten, der mange handellmenn kom og gikk. "hjelp, rotte!" Hørte Åke en dame skrike. Åke fikk øye på en kort rotte, hun flyttet blikket mot skipene, det gikk en rotte ut fra et skip. Hun tellte alle rottene hun så, 10 rottene! Hun holdt lillebroren hardt i hånden, og gikk litt fortare. De kjøpte et lytt ferskt brød hos bakeren og gikk hjem igjen.

på veien hjem så Åke en død rotte som lå i veikanten, de løp hjem. Da de kom hjem ble Åke redd, for moren og faren lå utmattet i sengen. Åke gikk nærmere og de hadde hørt byller på bakken. Faren begynte å hoste, hun hostet blod! Åke gråt, hun visste ikke hva hun skulle gjøre, hun tok lillebroren bort fra foreldrene sine. "Sou" hvisket Åke. Og falt ned på gulvet, hun sovnet.

Hun måtte ha sovnet lenge, for da hun våknet var det mørkt hun reiste seg opp, så på moren og faren. Det så ut som de sov, men Åke kjeldet pulsen deres. Ikke noe liv. Åke gråt. "Nei! Dere kan ikke gå fra meg! vær så snill" hvisket hun. Hun la pladd over

Dem, hva hadde moren og faren gjort for å
fortjene dette? Åke falt ned på gulvet igjen. Hun orket
ikke mer. En vakker dag hadde gått fra å være vakker
til mørkt.